

Stanowisko Pracodawców Rzeczypospolitej Polskiej
wobec projektu rozporządzenia Rady Ministrów w sprawie organizacji
i funkcjonowania systemu gromadzącego i udostępniającego informacje i dane od
przedsiębiorcy telekomunikacyjnego

Przedmiotowe rozporządzenie jest wykonaniem delegacji ustawowej z art. 78 ust. 7 Prawa telekomunikacyjnego (Dalej: Pt) i zastępuje dotychczasowe przepisy wykonawcze zawarte w rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 27 grudnia 2012 r. w sprawie organizacji i funkcjonowania systemu gromadzącego i udostępniającego informacje i dane dotyczące lokalizacji zakończenia sieci, z którego zostało wykonane połączenie do numeru alarmowego „112” albo innych numerów alarmowych (Dz. U. z 2013 r. poz. 37).

Zgodnie z uzasadnieniem, do projektu wprowadzono zmiany wynikające z nowej funkcjonalności systemu, które zostały określone w art. 71 ust. 2a i ust. 4 ustawy Pt i które stanowią odpowiednio, że wymiana informacji pomiędzy dostawcami usług w zakresie obsługi wniosków o przeniesienie numeru odbywa się drogą elektroniczną za pośrednictwem systemu, o którym mowa w art. 78 ust. 4 ustawy Pt oraz że Prezes Urzędu Komunikacji Elektronicznej prowadzi bazę danych zawierającą przeniesione numery, która jest częścią ww. systemu.

Dodatkowo projektodawcy powołują się na postęp technologiczny dla zmian polegających na zastąpieniu starych rozwiązań nowymi, np. obecne zabezpieczenie przesyłanych danych z użyciem VPN z szyfrowaniem 128 bitów zastąpiono szyfrowaniem 256 bitów (§ 3 ust. 3 pkt 6), czy zastąpienie łączy E1 technologią Ethernet (§ 3 ust. 3 pkt 9).

W uzasadnieniu pominięto natomiast kilka innych istotnych zmian niezwiązanych z nowymi funkcjonalnościami, a które należałoby przeanalizować i przedłożyć do nich wyczerpujące uzasadnienie, bowiem mogą one generować istotne koszty i ryzyko dla przedsiębiorców, m.in.:

- Wprowadzono zmiany również w zakresie realizacji prawidłowego kierowania zgłoszeń alarmowych:
 - W par. 5 ust. 3. projektowanego rozporządzenia dodano zastrzeżenie (zdanie ostatnie) w brzmieniu: „Numer techniczny nie może zostać użyty do identyfikacji innego zakończenia sieci w okresie 6 godzin liczonych od czasu użycia tego numeru”, które w takim kształcie w sposób nieuzasadniony stanowi ryzyko obciąża operatorów telekomunikacyjnych sankcjami z art. 209 ust. 18a Pt oraz drastycznymi karami finansowymi wynoszącymi nawet do 3% przychodu.
 - Należy podkreślić, iż obecnie stosowane przez operatorów rozwiązania techniczne zostały niedawno wprowadzone na podstawie wytycznych Prezesa UKE, co wiązało się z nakładami finansowymi po stronie przedsiębiorców. Proponowana zmiana będzie wymagała poniesienia kolejnych dużych nakładów inwestycyjnych i

nie będzie możliwa do wdrożenia po upływie 7 dni od dnia ogłoszenia – potrzeba okresu przynajmniej 12 miesięcy na wdrożenie tego wymagania.

- Prezes UKE zaproponował w wytycznych pt. „Specyfikacje zakresu, formatu, interfejsu oraz zasad przekazywania danych adresowych i lokalizacyjnych przez Dostawców usług telekomunikacyjnych, Operatorów telekomunikacyjnych sieci ruchomych i stacjonarnych a PLI CBD”, m.in. w przypadku wywołań bez karty SIM, stosowanie numeru technicznego wynikającego ze złączenia trzech cyfr numeru alarmowego np. 112 i 6 ostatnich cyfr numeru IMEI (do wyboru Przez Dostawcę usług/Operatora).
 - Przyjęcie numeru IMEI jest dobrym kierunkiem ponieważ, co do zasady, jest on unikalnym numerem odróżniającym konkretne urządzenie w sieci. Na tej podstawie operator telekomunikacyjny wykonuje również inne obowiązki m.in. z art. 180 Pt w zakresie uniemożliwienia używania w jego sieci skradzionych telekomunikacyjnych urządzeń końcowych. Blokada IMEI sprawia, że telefon jest bezużyteczny, niezależnie od tego czy karta SIM zostanie zmieniona, czy też nie.
 - Numery IMEI w sposób nieautoryzowany bywają jednak zmieniane w terminalach przez samych użytkowników. W takim wypadku najczęściej stosowanym przez nich numerem jest numer IMEI= 000000000000000. Jest to już jednak niezależne od operatorów i są to przyczyny, za które nie może operator ponosić odpowiedzialności. Komplikuje to również rozpoznanie urządzenia skradzionego. Odpowiedzialność pozostaje na użytkowniku takiego telefonu, w którym dokonano nieautoryzowanych zmian.
- W związku z powyższym proponujemy:
w § 5 ust. 3 usunąć zdanie ostatnie, nadając tym samym następujące brzmienie ust. 3:
„3. W przypadku niemożności ustalenia przez operatora ruchomej publicznej sieci telekomunikacyjnej numeru zakończenia sieci, z którego zostało wykonane połączenie do numeru alarmowego „112” albo innego numeru alarmowego, operator ruchomej publicznej sieci telekomunikacyjnej przekazuje do PLI CBD numer zastępujący numer zakończenia sieci (numer techniczny)”.

alternatywnie:

Skrócić czas ewentualnego ponownego wykorzystania numeru technicznego oraz wyraźnie wyłączyć odpowiedzialność operatorów za sytuacje ewentualnych powtórzeń numerów wynikających z korzystania przez użytkowników z urządzeń, w których dokonano nieautoryzowanych zmian oprogramowania.